

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ.

Ἡ ἡμετέρα Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἐπεχείρησε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνασκαφὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἐλευσίνι, ἐν Τανάγρα, ἐν Θεσπιαῖς καὶ ἐν Ἀκροπόλει.

Ἀπασαι αὗται αἱ ἀνασκαφαὶ προήγαγον εἰς φῶς πολλὰ καὶ τίμια ἀρχαῖα ἔργα, ὧν τινὰ μοναδικά. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἐλευσίνι, ἐν Τανάγρα καὶ ἐν Θεσπιαῖς ἀνασκαφῶν οὐδένα ποιούμεθα ἐνταῦθα λόγον, διότι τὰ κατ' αὐτὰς ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπὸ τῶν ἐπιστατησάντων εἰς αὐτὰς ἐφόρων. Ὅθεν περιοριζόμεθα νὰ δώσωμεν ἐνταῦθα διὰ βραχέων κατάλογον μόνον τῶν εὕρημάτων τῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφῆς ἢ μᾶλλον ἀνακαθάρσεως τῆς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ ἐδάφους τοῦ Παρθενῶνος μέρους γενομένης ἐπιστάσις τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Εὐστρατιάδου.

Τὰ τῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφῆς εὕρηματα εἶνε πολλὰ καὶ διάφορα, οἷον ἐπιγραφαί, ἀρχιτεκτονικά, γλυπτὰ, χαλκᾶ καὶ πήλινα, κολοβά μὲν τὰ πλεῖστα καὶ δύσμορφα, ἀλλ' οὐχ ἥττον πολλῆς σπουδῆς καὶ μελέτης ἄξια, ἅτε μαρτυροῦντα τὴν τῆς τέχνης βαθμιαίαν ἐν Ἀθήναις πρόοδον. Πάντων δὲ τῶν εὕρημάτων ὑπερέχουσι τὰ γλυπτὰ, τῶν ὁποίων πλείονα διασώζουσι καὶ χρώματα¹.

Εὐρέθησαν δὲ τὰ ἐν λόγῳ ἀρχαῖα ἐν τῷ στρώματι τῷ μεταξὺ τοῦ ἰσοπεδωμένου βράχου τοῦ Παρθενῶ-

¹ Τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἔκρινε καλὸν νὰ ἀπεικονίσῃ πάντα τὰ ἐγχρώματα ταῦτα λείψανα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς, ὅπως διατηρήσῃ εἰκόνα πιστὴν τῶν χρωμάτων, ἅτινα σὺν τῷ χρόνῳ ἐξαλείφονται.

νος καὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ μουσείου, τὸ ὁποῖον ἔχει πᾶχος 5,80 Γαλλ. μέτρ. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ κάτω μέρους τοῦ στρώματος τούτου τοῦ ὑπὸ λατύπης μαρμαρίνης καὶ οἰκοδομησίμων λίθων καλυπτομένου ἔκειντο τὰ ἀρχαῖα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἐξ ἀπλῆς γῆς συνισταμένου τὰ τῶν μεταγενεστέρων ἐποχῶν, ἐν οἷς καὶ τινὰ ἐκ τῶν χριστιανικῶν χρόνων. Ἐκ τῆς μαρμαρίνης ταύτης λατύπης ἐφ' ἧς, ὡς εἴρηται, ἔκειντο τὰ ἀρχαῖα ἔργα εἰκάζομεν, ὅτι πάντα ταῦτα ἐρρίφθησαν ἐκεῖ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ δευτέρου Παρθενῶνος πρὸς ἰσοπέδωσιν, κατεστραμμένα ἤδη ἐκ τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς· ἄπορον ὅμως φαίνεται ἡμῖν πῶς ἔργα τόσον τίμια καὶ μάλιστα ἀναθηματικὰ περιεφρονήθησαν τοσοῦτον, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀπλῆν ἐπίχωσιν. Σημειωτέον προσέτι, ὅτι τὸ ἐπικεχωσμένον τοῦτο στῶμα δὲν ἔμεινεν ὅλως ἄθικτον μετὰ τὴν ἐπίχωσίν του, ἀλλ' ἀνεσκάφη ἐνιαχοῦ κατὰ διαφόρους καιροὺς εἴτε ἐκ τύχης εἴτε καὶ ἐξεπίτηδες, ὡς φαίνεται ἐκ τινῶν μεταγενεστέρων καταβολῶν ἐνταῦθα ὑπαρχουσῶν· ἐντεῦθεν δ' ἐξηγεῖται διατί ἔργα ὅλως μεταγενέστερα εὐρέθησαν ἀναμειγμένα ἀρχαίκοις.

Α'. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ.

Ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν ἱκαναὶ κολοβαὶ τὸ πλεῖστον, ὧν αἱ μὲν εἰς τὴν πρὸ Εὐκλείδου ἀρχοντος ἐποχὴν ἀνήκουσιν, αἱ δὲ φθάνουσι μέχρι τῶν μ. Χ. χρόνων· τούτων δημοσιεύομεν νῦν μόνον δέκα ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐκδώσωμεν καὶ τὰς ὑπολειπομένας μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνασκαφῆς, ὅτε ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τινες θὰ συμπληρωθῶσι. Αἱ μὲν ὑπ' ἀριθ. 1, 2,

3, 4, 5 και 6 εἶνε ἀναθηματικά τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἀρχόντος χρόνων, αἱ δὲ ὑπ' ἀριθ. 7 και 8 ἐπὶ τεμαχίων ἀγγείων γεγραμμένοι και ἡ ὑπ' ἀριθ. 9 ἐπὶ πηλίνου ἀρχιτεκτονικοῦ ἀποσπάσματος προευκλείδεια και αὐται μνημονεύουσι ὀνόματα τεχνιτῶν, τὰ ὅποια εἶνε ἡμῖν ἀγνωστα ἄλλοθεν, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 10 ἀνήκουσα εἰς τὸ 6' ἡμισυ περίπου τοῦ 4^{ου} Π. Χ. αἰῶνος, εἶνε ψήφισμα τοῦ δήμου και τῆς βουλῆς τῶν Ἀθηναίων.

1.

Βάθρον μαρμάρου πεντελικῶ κολοβὸν κατὰ τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ. Ὑψ. 0,16. Πλάτ. 0,46. Ἐπὶ τῶν γραμμάτων διακρίνονται ἰκανῶς ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ· ἐπὶ τῆς ἀνω ὀριζοντίας αὐτοῦ ἐπιφανείας παρατηροῦνται κοιλωμάτα δύο, εἰς ἃ ἐγομφοῦτο πιθανῶς τὸ ἀνάθημα.

ΛΥΣΙΑΣ ΑΝΕΘΕΚΕΝ ΑΘΕΝΑΙΑΙ
ΑΠΑΡΧΗΝ ΕΥΑΡΧΙΣ ΑΝΕΘΕΚΕΝ
ΔΕΚΑΤΗΝ ΑΘΕΝΑΙΑΙ

Λυσίας ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ
ἀπαρχήν. Εὐαρχίς ἀνέθηκεν
δεκάτην Ἀθηναίᾳ.

Περίεργος εἶνε ὁ τύπος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀναφερούσης συνάμα δεκάτην και ἀπαρχήν, πιθανὸν τὰ ἀνατεθειμένα τῇ θεᾷ ἀντικείμενα ἦσαν δύο, ὡς δύο εἶνε και οἱ ἀφιεροῦντες. Τὸ ὄνομα Εὐαρχίς δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ Pape. τοῦ ἰδίου δὲ ὀνόματος τὸ τελικὸν Σ δὲν ἔχει τὴν μίαν πρὸς τὰ κάτω κεραίαν, διότι κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ὁ λίθος εἶνε διερωγῶς.

2.

Βάθρον πεντελησίου μαρμάρου κολοβὸν κατὰ τὴν ἄνω και τὴν ἀριστεράν πλευράν, τὸ σωζόμενον αὐτοῦ μέρος ἔχει ὕψ. μὲν 0,20, μήκος δὲ 0,65 Γαλλικοῦ μέτρου. Ἡ ἄνω ὀριζόντιος ἐπιφάνεια ἐσαμμένη· ἐπὶ τῶν γραμμάτων διακρίνονται ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

ΛΑΜΛΘΕΚΕ:ΤΥ+ΑΜΔΡΟΧ
ΑΠΑΡΧΗΝ ΕΜ:ΤΑΘΕΝΑΙΑΙ

.. Ἀνέθηκε Τύχανδρος
ἀπαρχήν τᾷ Αθηναίᾳ.

3.

Κιονίσκος διερωγῶς περὶ τὸ μέσον, ἐπ' αὐτοῦ κατὰ μήκος ἡ ἔμμετρος ἐπιγραφή.

ΤΟΝ ΔΕ ΦΙΛΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΑΘΕΝΑΙΑΙ ΤΡΙΠΟΔΙΣΚΟΝ
ΘΑΥΜΑΣΙ ΝΙΚΗΣΑΣ
ΙΣΠΟΛΙΝ ΑΡΕΣΙΟΥ

Τὸν δὲ Φίλων ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ τριποδίσκον
θαύμασι νικήσας Ἴσπολιν Ἀρεσίου.

Τὸ ἥρωελεγεῖον τοῦτο δυσξύμβλητον φανὲν και ἐμοὶ και ἄλλοις, μάλιστα δὲ κατὰ τὸν τελευταῖον στίχον, ἡρμήευσε πρῶτος ὁ φίλος κ. Δ. Σεμιτέλος εὐστόχως, ὡς νομίζομεν, ὑπολαβὼν τὰ ἸΣΠΟΛΙΝ ὡς κύριον ὄνομα συγκεκομμένον ἴσως χάριν τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ Ἰσόπολιν. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ἡ ἔννοια τοῦ διστίχου ἔχει ὡς ἐξῆς· «Φίλων ὁ θαυματοποιὸς ἐν ἀγῶνι θαυμάτων νικήσας Ἴσόπολιν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρεσίου ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίᾳ τὸν τριποδίσκον».

4.

Τεμάχιον κιονίσκου μήκ. 0,40. Ἐπὶ τῶν γραμμάτων παρατηροῦνται ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

ΝΕΟΚΛΕΙΔΕΣ
ΑΝΕΘΕΚΕΝ

Νεοκλείδης ἀνέθηκεν

Ἡ πρώτη πρὸς τὰ κάτω κεραία τοῦ Ν τοῦ ἀρχικοῦ ἐλλείπει ἐκ τοῦ Νεοκλείδης.

5.

Πλάξ λίθου πεντελησίου ἀποτεθραυσμένη κατὰ τὴν δεξιάν και ἀριστεράν αὐτῆς πλευράν· τὸ σωζόμενον αὐτῆς μέρος ἔχει ὕψ. 0,25, μήκ. 0,50.

ΚΑΤΕΝ: ΑΘΕΝΑΙΑΙ: ΠΟΛΙΣ
ΕΡΟΚΛΕΙΔΕΣ: ΜΑΝΕΘΕΚ

[Δε]κάτην Ἀθηναίᾳ πολι[ούχῳ]
[Ἰ]εροκλείδης μ' ἀνέθηκε[εν].

τὸ γράμμα θ διττὸν ἔχει σχῆμα ⊕ και ⊙.

6.

Τεμάχιον πιθανῶς βάρου λίθου πεντητησίου. Ἐπί τῶν γραμμάτων διακρίνονται ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

ΚΡΙΤΟΝΑΘΕΝΑΙΑΙ:ΗΟΣΚΝΘΟ:ΑΙ
ΠΟΙΕ

Κρίτων Ἀθηναία ὁ Σκύθου ἀ[νέθηκεν]
[ὁ δεῖνα ἐ]ποίη[σεν].

τὸ γράμμα θ ἔχει καὶ ἐνταῦθα δύο σχήματα Θ καὶ ⊕.

7.

ΜΞΣΦΔΥΥΞΙΦΟΣ

Σώφιλος ἢ Σοφίλος ἔγραψεν.

περίεργον σχῆμα ἔχει τὸ τελικὸν Σ τοῦ ὀνόματος Σοφίλος, πιθανῶς ἐκ παραδρομῆς τοῦ γράψαντος.

8.

ΜΝΣΟΜΕΛΡΑΘΣΕΜΚΑΠΟΙ
ΕΣΕΜ

Μύσων ἔγραψεν καποίησεν.=(καὶ ἐποίησεν)

9.

ΣΞΩΙ+ΣΙΑ
ΕΠΟΕΣΕΜ

Λίσχινης ἐπόησεν.

10.

Τεμάχιον πλακὸς λίθου πεντητησίου ὕψ. 0,28, πλατ. 0,23, παχ. 0,9. αἱ ἄνω καὶ κάτω ὀριζόντιαι πλευραὶ καὶ ἡ ἐν ἀριστερᾷ κάθετος κολοβαί.

.....
ΙΙΠΠΑΡΧΟΝΑΘ
ΑΙΑΝΔΡΑΓΑΘ
ΤΗΞΕΞΑΘΗΝΑ
ΛΗΝΚΑΙΔΗΜC
5 ΡΙΑΝΕΛΕΞΘΑ
ΒΟΛΩΝΤΑΙΚΑ
ΑΙΑΥΤΟΞΕΞΤ
ΝΗΙΤΟΓΓΡΑΜ
ΒΟΛΗΞΕΝΑΙ.
10 ΔΕΤΗΝΑΝ' . .
ΙΤΟΝΤ
ΑΧΜΑ

Ι Ἴππαρχον Ἀθ[ηναίος ἐν-]
αι ἀνδραγαθ[ίας ἕνεκα]
τῆς ἐς Ἀθηνα[ίος καὶ φυ-]
λὴν καὶ δῆμο[ν καὶ φρατ-]
5 ρίαν ἐλέσθα[ι ἦν περ ἄν]
βόλωνται κα[ὶ ἀναγράφ-]
αι αὐτὸς ἐστ[ήληι λιθί-]
νι τὸγ γραμ[ματέα τῆς].
βολῆς ἐν Ἀ[κροπόλει ἐς]
10 δὲ τὴν ἀν[αγραφὴν δόνα-]
ι τὸν τ[αμίαν.....Δρ-]
αχμᾶ[ς].....

Τὸ ψήφισμα τοῦτο δι' οὗ δίδεται ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν Ἀθηναίων δικαίωμα πολιτείας καὶ ἐλευθερία τοῦ ἐλέσθαι φυλὴν καὶ δῆμον καὶ φρατρίαν εἰς τὸν Ἴππαρχον καὶ εἰς ἄλλους τινάς, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ 6 στίχῳ βόλωνται καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦς = αὐτοῦς τοῦ 7 στίχου εἶνε ἐγκεχα-ραγμένον στοιχηδόν, ἕκαστος δὲ στίχος αὐτοῦ συνέκειτο ἀρχικῶς ἐξ ὀκτωκαίδεκα γραμμάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐπεχείρησα τὴν συμπλήρωσιν. Παρόμοια ψήφισματα δι' ὧν παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα τῆς πολιτείας ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν Ἀθηναίων δεῖται ἐν C. I. A. ἀριθ. 25, 51, 108, 121.

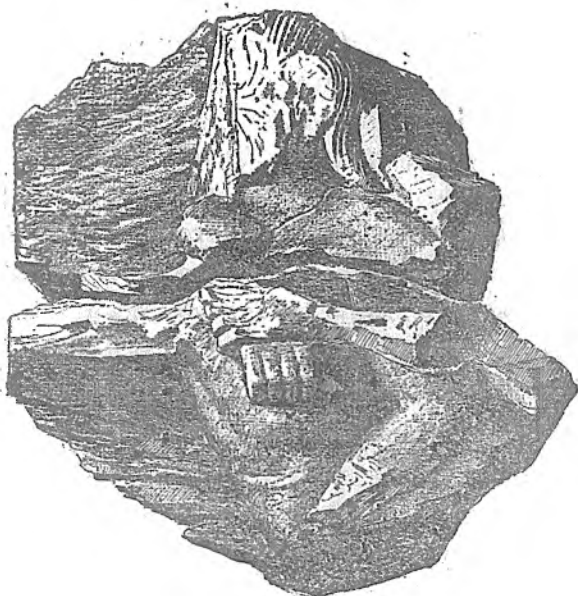
Β'. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ.

Ἐκ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν εὑρέθησαν διάφορα τεμάχια γείσων παρίνου λίθου σώζοντα καὶ ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ· προσέτι τεμάχια μαρμάρου ἐκ τοῦ θριγκοῦ, ὑδρορροαὶ μετὰ γεγλυμμένων βοδάκων, ἀνθεμίων καὶ ἄλλων κοσμημάτων ἀπλῶν μὲν, ἀλλ' ὠραίων, ὧν τινὰ σώζουσιν ἐνιαχοῦ καὶ ἔχνη χρώματος, μάλιστα δὲ ἐρυθροῦ.

Γ'. ΓΛΥΠΤΑ.

α'. Ἀρχαῖκά ἐκ πώρου λίθου. 1) Τρία τεμάχια συναρμοζόμενα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἐφ' ὧν ἐν ἐξέχοντι ἀναγλύφῳ διακρίνεται τὸ ἄνω μέρος σώματος ἀνδρός φυσικοῦ μεγέθους, ὅστις φέρει ἐπ' ὤμων ἄλλον τετρωμένον ἴσως, τοῦ ὁποίου ἐλάχιστον μέρος σώζεται, ὡς δεικνύει τὸ παρεντεθειμένον ἐνταῦθα ἀπεικόνισμα. Τὸ ἀνάγλυφον

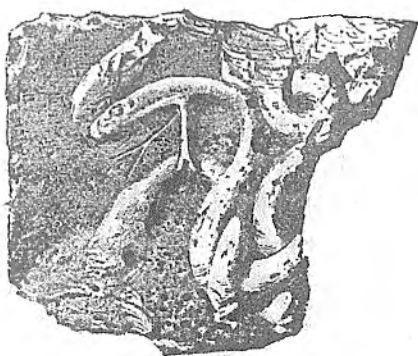
εἶνε ἀποτετριμμένον καθ' ἅπασαν αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν, μάλιστα δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ φέροντος ἐπ' ὤμων τὴν ἄλλην μορφήν, οὐχ' ἦττον διακρίνεται ἢ ἐπιμελῆς αὐτοῦ ἐργασία. Σώζει τὸ ἀνάγλυφον ἱκανῶς καὶ ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

2) Τεμάχιον ἐφ' οὗ ἀνάγλυπτος θώραξ πολεμιστοῦ σῶζον καὶ ἴχνη χρωμάτων, ὧν τὸ ζωηρότατον εἶνε τὸ ἐρυθρὸν τοῦ ἀορτῆρος.

3) Ἄλλο ἐφ' οὗ δύο κνήμαι ἀνάγλυπτοι ἀνδρὸς βαίνοντος διαβεβηκόσι τοῖς σκέλεσι σῶζον καὶ χρῶμα ὑπέρυθρον.

4) Λείψανα ὄψεων ἀνάγλυπτα, ὡς δεικνύει τὸ ἐνταῦθα παρεντεθειμένον ἀπεικόνισμα, ὧν εἰς ἔχει τὰς γνάθους ἀνεωγμένας.

Τὸ τιμιώτατον ὅμως πάντων τῶν πωρίων ἀναγλύφων ἀποτελεῖ·

5) Ἄρματηλάτης ἐπιβαίνων ἄρματος, ὅστις φορεῖ βραχὺν χιτῶνα καὶ κρατεῖ τῇ δεξιᾷ μάστιγα. Τὸ ἀπὸ τῶν μαστῶν μέχρι τῆς ἤβης μέρος τοῦ σώματος ἐλλείπει δυστυχῶς. Ἐκ τοῦ ἄρματος σώζεται τὸ πλεῖστον τοῦ δίφρου καὶ εἰς τροχός, τῶν δὲ ἵππων ἱκανὸν μέρος τὸ κατὰ τὰ ὀπίσθια. Χρῶματα διασώζει τὸ ἀνάγλυφον ζωηρότατα· οὕτω τὸ μὲν πρόσωπον καὶ πάντα τὰ γυμνά τοῦ ἀρματηλάτου μέρη ἔχουσι χρῶμα ὑπέρυθρον, ἢ δὲ κόμη καὶ τὸ γένειον μέλαν, ὁ δὲ χιτῶν λευκόν, τὸ δὲ ἄρμα ἐρυθρόν· ἐπὶ τῶν ἵππων διακρίνονται ποὺ ἴχνη χρώματος πρασίνου βαθέος.

β'. Ἄρχαικὰ ἐκ μαρμάρου. 1) Κορμὸς γυναικείας μικρᾶς μορφῆς μετὰ χιτῶνος, ἐπιμελοῦς ἐργασίας.

2) Παρόμοιος, ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔχων ἐπὶ τοῦ στήθους ἀνά τρεῖς πλοκάμους.

3) Ἄνω μέρος κορμοῦ γυναικείου ἐνδεδυμένου.

4) Κορμὸς μικροῦ γυναικείου ἀγάλματος ἐνδεδυμένου. Ὑψ. 0,45.

5) Παρόμοιος, οὗ ὁ χιτῶν καθέτους ἔχει τὰς πτυχάς.

6) Κορμὸς ἀνδρικής μορφῆς, ἧς ἡ ἐσθῆς δηλοῦται πλαστικῶς κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ δεξιὸν μέρος φαίνεται μὲν νῦν γυμνόν, λίαν πιθανὸν ὅμως ὅτι ἐδηλοῦτό ποτε διὰ χρωμάτων, ὧν λείψανα ἐρυθρὰ καὶ κυανὰ σώζονται ἔτι ἱκανῶς ἐπὶ τῆς ὄψας τοῦ πλαστικῶς δεδηλωμένου ἀριστεροῦ τῆς ἐσθῆτος μέρους. Ὑψ. 0,255

7) Κορμὸς γυναικείας μορφῆς μετὰ πολυπτυχίου ἐνδυμασίας· ἡ κεφαλὴ καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἦσαν ἔνθετοι· ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν μαστῶν τέσσαρες πλοκάμοι. Διακρίνονται ἱκανῶς ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Ὑψ. 0,32.

8) Μορφῆς ἐπὶ ἔδρας καθήμενης καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων πυξίδα ἀνοικτὴν κρατούσης τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς ὀσφύος· τὸ ἐνδυμα αὐτῆς εἶνε προσπεφυκὸς τῷ σώματι· περὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν ἔδραν ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος.¹

¹ Παρόμοιον ἐν τῷ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσεῖῳ μετὰ χρωμάτων ἐπί-

9) Τεμάχιον ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ στήθους γυναικείου κολοσσιαίου ἀγάλματος πιθανῶς Ἀθηναῖς. Τὸ ὀπισθεν μέρος αὐτοῦ σώζει ἱκανῶς ὡραῖον ὡσεὶ φολιδωτὸν κόσμον χρώματος πρασίνου ἐπὶ ἐδάφους ἐρυθροῦ. Ἐρυθρὸν χρῶμα ζωηρότατα σωζόμενον διακρίνεται καὶ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ μέρει τοῦ στήθους κατὰ τοὺς πλοκάμους, ἐνιαχοῦ δὲ αὐτοῦ παρατηροῦνται καὶ ἴχνη πρασίνου χρώματος. Ἔργασία ἐπιμελής.

10) Κεφαλή γυναικεία ἐπιμελεστάτης ἐργασίας περιδεδεμένη ταινία ἐρυθρᾷ ἐφ' ἧς ἀνθεμιοειδῆς καλὸς κόσμος πρασίνου χρώματος· ἡ διασκευὴ τῆς κόμης ἰδιόρρυθμος, φέρει καὶ ἐνώτια στρογγύλα ἔχοντα ἀκτῖνας ἐρυθράς. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν καὶ αἱ ὀφρῦς δεδηλωμένοι χρώματι· ἡ ῥίς ἀποκεκρουσμένη ὀλίγον κατὰ τὸ ἄκρον. Ὑψ. μετὰ τοῦ λαιμοῦ 0,24.²

11) Ὁμοία ἐπιμελοῦς ἐργασίας σώζουσα χρωματισμὸν ἐρυθρὸν ζωηρότατον περὶ τὴν κόμην, φέρει ἐπίσης ῥοδακοειδῆ ἐνώτια καὶ ἔχει τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν δεδηλωμένας χρώματι· τῷ αὐτῷ χρώματι εἶνε γεγραμμένοι καὶ αἱ ὀφρῦς καὶ ἡ περιγραφή τῶν ὀφθαλμῶν. Ὑψ 0,10.

12) Ὁμοία μετὰ στέμματος καὶ ἐνωτίων.

13) Τεμάχιον μικρᾶς στρογγύλης ἀσπίδος ἐφ' ἧς Γοργόνειον ἀρχαῖκόν· οἱ περὶ τὴν κόμην ὄψεις αὐτοῦ ἔχουσι χρῶμα μέλαν, οἱ δὲ ὀδόντες καὶ ἡ γλῶσσα ἐρυθρόν. Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου κοίλου ἐπιφανείας τοῦ ἀσπίδιου παρατηρεῖται ὁ βραχίων ὁ κρατῶν αὐτὸ ἐκ τοῦ ὀχάνου ἐφ' οὗ διακρίνεται καὶ ἀμυδρὸν ἐρυθρὸν χρῶμα.

14) Βραχίων φυσικοῦ μεγέθους μετὰ χειρίδος (Aermel) πτυχώδους κεχρωματισμένης κατὰ τὸ ἄκρον χρώματι ἐρυθρῷ καὶ πρασίνῳ φορῶν ψέλιον πρασίνου χρώματος. Ἔργασία λεπτοτάτη, μάλιστα δὲ περὶ τὴν πτύχωσιν καὶ τὴν ᾤαν τῆς χειρίδος.

15. Πούς μικρὸς ὑποδεδεμένος ἐπιμελοῦς ἐργασίας ἐφ' οὗ διακρίνονται ζωηρότατα οἱ ἐρυθρῷ καὶ κυανῷ χρώματι γεγραμμένοι ἱμάντες.

16) Χεὶρ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους σώζουσα καὶ ἴχνη χρωμάτων.

17) Τεμάχιον ἐξ ἐνδύματος ἀγάλματος μετὰ ᾤας

σης, περιγραφὴν ὑπὸ Milchhöfer « die Museen Athens » σελ. 55. Ἐκεῖνο ὅμως φαίνεται κρατοῦν μᾶλλον δίπτυχον.

² Ἐκδόθησεται μετὰ τινος ἄλλης κεφαλῆς ἐξ Ἐλευσίνος ὑπὸ τοῦ Δ. Φιλίου ἐν τῷ προσεχῆ τεύχει τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος.

κεχρωματισμένης χρώματι ἐρυθρῷ καὶ κυανῷ. Ἔργασία ἐπιμελεστάτη.

18) Παρόμοιον τῷ προηγουμένῳ μετὰ γραπτοῦ μαιάνδρου καὶ ἀσέρων χρώματος ἐρυθροῦ καὶ πρασίνου.

19) Τεμάχια τέσσαρα πλακὸς προσαρμοζόμενα ἐχούσης πλάτος 0,245, μῆκος 0,675. Ἐπ' αὐτῆς ἐν ἀναγλύφῳ προστύπῳ Ἀθηναῖς ἰσταμένη φέρει κρᾶνος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ εἶνε ἐνδεδυμένη ἐσθῆτα πολύπτυχον· τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα ἔχει προτεταμένην· τὸ κάτω μέρος τὸ περὶ τοὺς πόδας ἐλλείπει. Ἀπέναντι αὐτῆς ἴστανται δύο μορφαὶ γυναικείαι μετὰ πολυπτύχου ἐπίσης ἐνδυμασίας σωζόμεναι μέχρι τοῦ μικρὸν ἄνω τῆς ὀσφύος μέρους· προσέτι δὲ ἐμπροσθεν τῆς πρώτης γυναικὸς ἴστανται δύο ἐπάλληλοι γυμνοὶ νεανίαι, κατόπιν δὲ ἀκολουθεῖ ταῦρος τοῦ ὁποίου τὸ ὀπισθεν μόνον μέρος διακρίνεται· ἐμπροσθεν δὲ τῆς δευτέρας γυναικὸς μικρὰ κόρη, ἣτις ἀνέχει τὰς χεῖρας καὶ προσβλέπει τῇ Ἀθηναῖς, ὡς καὶ οἱ δύο πρὸ τῆς πρώτης γυναικὸς ἰστάμενοι νεανίαι. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀνάγλυφον εἶνε ἀναθηματικὸν καὶ παριστᾷ θυσίαν. Ἔργασία ἐπιμελής καὶ ἀρχαϊκῆ.

20) Μορφή γυναικεία φέρουσα χιτῶνα χειριδωτὸν, οὐτινος αἱ πτυχαὶ καθέτως διήκουσιν. Ἡ μὲν ἀριστερὰ αὐτῆς χεῖρ ἀποκεκομμένη μικρὸν ἄνω τοῦ ἀγκῶνος, ἡ δὲ δεξιὰ καλύπτεται ὑπὸ τὸ ἱμάτιον· ἡ κόμη εἶνε περιττῶς διεσκευασμένη καὶ περιβάλλεται διαδήματι. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν δεδηλωμένοι χρώματι. Ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων σώζονται ἴχνη πρασίνου καὶ ἐρυθροῦ χρώματος, τὰ αὐτὰ χρώματα σώζουσι ζωηρότατα καὶ οἱ γραπτοὶ ἀνὰ τὴν ἐσθῆτα διεσπαρμένοι ἀστέρες· ἐπὶ τοῦ προσώπου διακρίνεται τὸ τυπικὸν ἐκεῖνο μεϊδιάμα τῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας. Ὑψ. 0,53.¹

21) Ἀγαλμάτιον παριστῶν μορφήν γυναικείαν ἰσταμένην, πιθανῶς Ἀφροδίτην, ἧς ὁ ποδῆρης χιτῶν στενοῦται πρὸς τὰ κάτω· ἡ δεξιὰ χεῖρ ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ πτηνόν τι μὴ σωζόμενον ὀλόκληρον· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει μύδιον. Αἱ κόραι καὶ ἡ περιγραφή τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ἐπίσης αἱ ὀφρῦς γεγραμμένοι χρώματι. Ἐπὶ τῆς κόμης καὶ

¹ Ἐκδόθησεται προσεχῶς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι μετὰ εἰκόνας.

των υποδεδεμένων αὐτῆς ποδῶν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Ὑψ. 0,83.¹

22) Ἄλλο μικρὸν γυναικεῖον ἀγαλμάτιον ἄνευ χειρῶν καὶ ποδῶν ἀποκεκρουσμένον κατὰ τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς· φορεῖ χιτῶνα οὐτινος αἰ πτυχαὶ διήκουσι καθέτως· ἡ κόμη καὶ τὸ χεῖλος σώζουσι χρῶμα ἐρυθρὸν ζωηρότατον, ἡ δὲ ἐσθῆς ἐκτὸς τοῦ ἐρυθροῦ σώζει ἐνιαχοῦ καὶ κυανοῦν χρῶμα. Ἐπὶ τοῦ προσώπου παρατηρεῖται τὸ τυπικὸν μειδιάμα τῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας.

23) Σφιγξ ἀρχαϊκῆς ἐπιμελοῦς ἐργασίας, ἧς οἱ πόδες οἱ ἐμπρόσθιοι καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος τὸ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐλλείπει, ὡς δεικνύει τὸ παρεντεθειμένον ἐνταῦθα ἀπεικόνισμα. Ἡ ῥίς ἀποκεκρουσμένη ὀλίγον κατὰ τὸ ἄκρον· ἡ κεφαλὴ περιβάλλεται ταινία· τὴν ἐκφρασιν τοῦ προσώπου χαρακτηρίζει τὸ τυπικὸν τῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας μειδιάμα. Ἐπὶ τῶν πτερυγῶν καὶ τοῦ στήθους ἴχνη κοκκίνου χρώματος. Ὑψ. μετὰ τῆς κεφαλῆς 0,43.

24) Σφιγξ παρομοία τῇ προηγουμένη, ἧς ἐλλείπουσιν οἱ ἐμπρόσθιοι καὶ ὀπίσθιοι πόδες. Ἡ κεφαλὴ καὶ αἱ πτέρυγες ἀποκεχωρισμέναι, ἡ ῥίς ἀποτετριμένη καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς· ἡ κόμη ἔχει τὴν αὐτὴν τῇ προηγουμένη διασκευὴν, ἀλλ' ἀμελέστερον ἐξειργασμένη, τὸ τυπικὸν τοῦ μειδιάματος ἐμφα-

¹ Ἐκδοθῆσεται μετὰ ἀπεικόνισματος ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδι σὺν τῷ ὑπ' ἀριθ. 22.

νέστερον ἐν ταύτῃ ἐκπεφρασμένον, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἐγκαρσιότεροι πρὸς τὴν ῥίνα. Ἐπὶ τῶν πτερυγῶν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκος τοῦ σώματος 0,60 ὑψ. τῆς κεφαλῆς 0,17.¹

26) Γυναικεῖα μορφή σωζομένη μέχρι τοῦ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς τοῦ θώρακος μέρους. Ὑψ. 0,335, πλάτ. 0,30. Τὸ εὑρημα τοῦτο εἶνε τὸ τιμιώτατον πάντων διὰ τὴν ἐξαίρετον καὶ λεπτὴν αὐτοῦ ἐργασίαν. Ἡ κόμη χωριζομένη εἰς τὸ μέσον καὶ διήκουσα κυματοειδῶς μέχρι κροτάφων ἀφίνει τὰ ὦτα ἀκάλυπτα καὶ ἀπολήγει εἰς πλοκάμους ἀνά τρεῖς ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ στήθους καταπίπτοντας. Τῶν πλοκάμων τούτων οἱ τέσσαρες, δύο δηλαδὴ ἐξ ἑκατέρου μέρους εἶνε ἐξειργασμένοι ἐλευθέρως μὴ ἐφαπτόμενοι τοῦ ἄλλου μαρμάρου κατὰ τὸ ἀπὸ τῶν κροτάφων μέχρι τοῦ στήθους διάστημα.² Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἡ κόμη εἶνε δεδηλωμένη μᾶλλον κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον, ὡς ἐν τῷ Γενεάτῃ Ἀπόλλωνι καὶ ἐν ἄλλοις ὁμοίοις καὶ καταπίπτει μακρὰ ἐπὶ τῆς βράχως μετὰ τῆς περιδεύσης τὴν κεφαλὴν πλατείας ταινίας. Ἡ ῥίς ἣτις εἶνε ἀποκεκρουσμένη ὀλίγον κατὰ τὸ ἄκρον, σχηματίζει σχεδὸν κάθετον γραμμὴν μετὰ τοῦ μετώπου· ἡ κλίσις τῆς πρὸς τὸν λαιμὸν γραμμῆς τῆς κάτω σιαγόνος εἶνε σχεδὸν ὀριζόντιος· οἱ σύμμετροι καὶ μᾶλλον βαθεῖς ἢ ἐξέχοντες ὀφθαλμοὶ εἶνε ἀξιοπαρατήρητοι, μάλιστα δὲ διὰ τὰ ἱκανῶς δεδηλωμένα βλέφαρα· τὰ ὦτα εἶνε μικρὰ καὶ κεῖνται ὑψηλά. Ἡ ἐσθῆς ἀποτελεῖται ἐξ ἱματίου καὶ χιτῶνος, καὶ ἐκεῖνο μὲν ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ καλύπτει κατὰ μέρος τὸ στήθος εἶνε ἐξειργασμένον πλαστικῶς, οὗτος δὲ ἐδηλοῦτο διὰ χρώματος μόνον ὅπως ἴχνη τινὰ αὐτοῦ σωζόμενα δεικνύουσιν, ἐκτὸς λεπτῆς τινος γραμμῆς ὑπὸ τὴν σφαγὴν δεδηλωμένης πλαστικῶς. Ἀξιοπαρατήρητος καὶ καθιστῶσα τὸ ἔργον μοναδικὸν εἶνε λεπτοτάτη τις γραφὴ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, ἣτις παριστᾷ τρεῖς ἵππους θαυμασίως ἐξειργασμένους καὶ ἄλλας τινὰς μορφάς.³ Ἰχνη ἐρυθροῦ χρώματος σώζει ἡ

¹ Περὶ τῶν δύο τούτων Σφιγγῶν θὰ πραγματευθῆ ἐν τῷ προσεχεῖ τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδ. τεύχει ὁ κ. Ν. Πολίτης.

² Ἐἰς τῶν ἐλευθέρως ἐξειργασμένων τούτων πλοκάμων, ὁ πρὸς τὰ ἀριστερά, εἶνε κατεαγῶς.

³ Ἀπεικόνισμα πιστὸν τῆς γραφῆς ταύτης, εἰς ἣν μᾶς κατέστησε προσεκτικὸς ὁ ἐξησηκήμενος ὀφθαλμὸς τοῦ κ. Gillieron θὰ δημοσιευθῆ

μορφή ένιαχού τῆς ἐσθῆτος καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων διακρίνονται προσέτι ἀμυδρά τινα ἔχνη χρωματισμοῦ κατὰ τὴν κόμην καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ μετὰ παιδῶν τινος ἐλευθερίας διασκευὴ τῆς κόμης κατὰ τὸ ἐμπροσθεν μέρος, οἱ ἐλευθέρως κατεσκευασμένοι καὶ μὴ ἐφαπτόμενοι τοῦ λοιποῦ μαρμάρου πλόκαμοι κατὰ τὸ ἀπὸ τῶν κροτάφων μέχρι τοῦ στήθους διάστημα, ἡ διάπλασις τῶν ὀφθαλμῶν καὶ μάλιστα τὰ λίαν δεδηλωμένα αὐτῶν βλέφαρα, τὰ ὑψηλῶς κείμενα ὦτα, ἡ ἐρίζοντες κλίσις τῆς πρὸς τὸν λαιμὸν γραμμῆς τῆς σιαγόνας, ἡ παντελῆς ἔλλειψις τοῦ τυπικοῦ μειδιάματος, πάντα ταῦτα εἶνε τεκμήρια μαρτυροῦντα, ὅτι ὁ τεχνίτης ἀπεπειράθη νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ κύκλου τῆς ἀρχαϊκῆς τεχντροπίας, χωρὶς νὰ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔργον του ὠρισμένην τινα ἔκφρασιν· καὶ ἂν δὲ τοιαύτη τις παρατηρῆται, εἶνε ὄλως τυχαία· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἔργον του καὶ περ ἐντέχνως καὶ λεπτῶς ἐξεργασμένον στρεφίται τῆς κατὰ τὸ φυσικὸν τεχντροπίας καὶ εἶνε οὕτως εἰπεῖν ὑπερβολικὸν (exaggeré).

γ'. Μαρμάρινα ἔργα τῆς ἀνεπτυγμένης ἐργασίας. 26) Κορμὸς νεανίου γυμνός· Ὑψ. 0,49. Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου διακρίνονται οἱ δάκτυλοι ἄλλης μορφῆς μεθ' ἧς ὁ νεανίας ἀπετέλει, ὡς φαίνεται, σύμπλεγμα τι.

27) Ἄλλος κορμὸς μικρᾶς γυναικείας μορφῆς φερούσης πολύπτυχον κυματίζουσαν ἐσθῆτα· περὶ τὸν λαιμὸν διακρίνονται ἔχνη ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ χρώματος.

28) Μῆρὸς ἀνδρὸς κολοσσιαίου μεγέθους σώζων καὶ ἔχνη χρώματος.

Δ'. ΣΑΛΚΑ.

1) Ἀγαλμάτιον κατιωμένον παριστῶν ἄνδρα βαίνοντα διαβεβηκόσι τοῖς σκέλεσι, ἔστις φαίνεται ὅτι κρατεῖ ἑκατέρω τῇ χειρὶ πᾶν τι δυσδιάκριτον. Ἡ κόμη αὐτοῦ καταπίπτει ὀπισθεν μέχρι μέσης ῥάχους. Ἔργασία ἀρχαϊκή. Ὑψ. 0,12.

2) Νεανίας ὀρχούμενος καὶ ἀνέχων τὰς χεῖρας. Ὑψ. 0,11. Κατιωμένος. Τέχνη ἀνεπτυγμένη.

προσεχῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχ. Ἐφημερίδι ὑπὸ τὸν πίνακα, τὸν ὁποῖον παρασκευάζομεν διὰ τὴν ἐν λόγῳ μορφήν.

3) Μορφῆς ἀνδρικής μικρᾶς τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος μέχρις ὀσφύος. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει περιεργόν τι κάλυμμα ἐφ' οὗ ἐξοχῆ τις ὡσπερ λόφος. Ἔργασία ἀρχαϊκή.

4) Ἀγαλμάτιον λίαν ἀρχαϊκὸν παριστῶν ἄνδρα γυμνὸν βαίνοντα διαβεβηκόσι τοῖς σκέλεσιν· ἐλλείπουσιν ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ κνήμη καὶ ἡ δεξιὰ χεῖρ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει ὁ ἀνὴρ κάλυμμα παρεμφερὲς Φρυγικῶ πύλῳ κατὰ τὴν κορυφήν τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχε λόφος κολοβὸς τὰ νῦν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶνε λίαν ἐξέχοντες· ἡ κόμη ἰδιορρυθμῶς διεσκευασμένη κατέρχεται μακρὰ μέχρις ὤμων. Ὑψ. 0,20.

5) Μικρὰ ἀνδρική μορφή κολοβή κατὰ τοὺς πόδας καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ὑψ. 0,8. φέρει χλαμύδα ἐπερριμμένην ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς πέτασον (?). Ἔργασία ἐπιμελῆς τῶν καλῶν χρόνων.

6) Ἀρματηλάτης παρεμφερῆς κατὰ τὴν στάσιν πρὸς τὸν περίφημον τοῦ ἐν Τυβίγγῃ μουσείου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐνορῶσι τὸν Βάτωνα τὸν διφρηλάτην τοῦ Ἀμφιαράου (Ἠρβλ. Friederichs, Bausteine I. σελ. 63 ἀριθ. 49).

7) Ἐκ λαβῆς κατόπτρου μορφή ἀνδρική γυμνή πιθανῶς Ἀπίλλωνος ταινία τὴν μακρὰν αὐτοῦ κόμην περιδεδεμένην ἔχοντος καὶ ὀρέγοντος τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἄνω· οἱ πόδες αὐτοῦ εἶνε προσκεκολλημένοι. Ἔργασία ἀρχαϊκή. Ὑψ. τοῦ ἀγαλματίου 0,155.

8) Ἄμορφον ἀρχαϊκὸν ἀγαλμάτιον, οὗ τινος οἱ ἄκροι πόδες ἀποκεκομμένοι. Ὑψ. 0,21.

9) Μορφή πτερωτῆ ἀνάγλυπτος Ὑψ. 0,15, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λόφον φέρουσα. Τέχνη ἀρχαϊκή.

10) Γοργόνες δύο πτερωταί. Ὑψ. ἑκατέρας 0,10. Τέχνη ἀρχαϊκή.

11) Ἐπὶ λαβῆς ἀνάγλυπτος πρόστυπος μορφή ἀναπεπταμένης τὰς χεῖρας ἔχουσα καὶ ὀκλάζουσα. Ὑψ. 0,125. Ἔργασία ἀρχαϊκωτάτη.

12) Σφιγξ μικρά. Ὑψ. 0,5.

13) Παρομοία τῇ προηγουμένη, ἀλλὰ μεγαλειτέρα ὀλίγον. Ὑψ. 0,6.

14) Λαβὴ μετὰ Γοργονείου ἀρχαϊκοῦ παρεμπεροῦς τῷ πηλίνῳ τοῦ Παρθενῶνος. (Ross, Arch. Auf. I σελ. 108. Πίναξ VIII.)

15) Τρεῖς κεφαλαὶ ὄφρων σύμμετροι.

- 16) Κεφαλή γρυπὸς μικρά.
 17) Λέων μικρὸς καθημένος ἐπὶ τῶν δύο αὐτοῦ ὀπισθίων ποδῶν καὶ ἔχων τὴν οὐρὰν πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένην.
 18) Λαβὴ μετὰ κεφαλῆς λέοντος ἐν τῷ μέσῳ· ἔνθεν καὶ ἔνθεν λέων καθημένος.
 19) Αἴξ μικρὰ ἀνέχουσα τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας. Ἔργασία ἐπιμελής.
 20) Δύο μικραὶ κεφαλαὶ βοῶν.
 21) Λύχνος μικρὸς ἀπλοῦς ἄνευ γλυφῆς.

Ε'. ΠΗΛΙΝΑ.

Πήλινα εὐρέθησαν οὐκ εὐάριθμα τὰ πλεῖστα εἰς

τεμάχια, ὧν τινὰ περίεργα, μάλιστα δὲ τεμάχιόν τι ἐφ' οὗ ἀνάγλυπτος μορφή νεανίου κατὰ τοῦ ὁποίου ἐφορμᾶ κύων (Ἀκταίων?). ὁ πηλὸς τοῦ τεμαχίου τούτου εἶνε ἀγάνωτος καὶ ἡ ἐργασία ἀρχαϊκὴ. Τὰ πλεῖστα ὅμως τῶν πηλίνων τούτων εἶνε εἰδώλια παριστῶντα καθημένας γυναικείας μορφὰς ἐνδεδυμένας χιτῶνας ποδήρεις ἐργασίας σκαιᾶς ὅλως καὶ ἀργῆς. Προσέτι δὲ εὐρέθησαν τεμάχια ἀγγείων τῆς τε ἀρχαϊκῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεπτυγμένης καλῆς ἐποχῆς, τῶν ὁποίων ἔνια φέρουσι καὶ ἐπιγραφάς.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΓΓΕΙΟΝ.

(Ὅρα Πίν. 2.)

Τὸ ἀγγεῖον, τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι ἀπεικονίσθη, φέρει ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Collignon τὸν ἀριθμὸν 534, ἐν δὲ τῷ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας 936. Ὑψὸς ἔχει 0,31 μ. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους ὅπερ εἶναι πολὺ βεβλαμμένον, διακρίνονται τρεῖς ἐφηβοὶ περιειλεγμένοι ἐν μανδύαις· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὑπάρχει ἡ δημοσιευμένη ἀπλουστάτη παράστασις. Ἐν τῷ μέσῳ ἴσταται ὁ Διόνυσος κρατῶν θύρσον ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ κἀνθαρον, πρὸ αὐτοῦ εὐρίσκεται γυνὴ διδουσα αὐτῷ ἄλλαν κἀνθαρον, ὃν ἐπλήρωνεν οἴνου ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀριστερᾷ οἰνοχόης. Πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Διονύσου ὑπάρχει δευτέρα γυνή, ἣτις κρατεῖ ἀσκὸν ἕτοιμος οὔσα νὰ πληρῶσθαι τὸν κἀνθαρον, ἅμα κενωθῆ. Ὅπως ἡ παράστασις, οὕτω καὶ ἡ τέχνη εἶναι ἀπλουστάτη, ἢ μᾶλλον ἀτημελής· γραμμαὶ τινες, ἄνευ πολλῆς προσοχῆς ἠγμένοι, ἀρκοῦσιν ἵνα παραστήσωσι τοὺς θύρσους, τοὺς κἀνθάρους, τὸν ἀσκὸν καὶ τὰς πτυχὰς τῶν ἐνδυμάτων. Πρὸ πάντων δὲ τὰ κάτω μέρη τῶν δύο γυναικῶν εἶναι ὅλως παρημελημένα, ἐπίσης ὁ

δεξιὸς πούς τοῦ Διονύσου· ἡ αὐτὴ ἀμέλεια, ἣτις ὅμως ἄνευ χρωμάτων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρασταθῆ ἀκριβῶς ἐν τῷ πίνακι, παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν ἀνεπιτυχῆ γάνωσιν τοῦ ὄλου ἀγγείου, ἰδίως ἔμως εἰς τὸν τῆς δευτέρας χειρὸς μέλανα χρωματισμὸν περὶ τὴν περιφέρειαν τῶν μορφῶν. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ εἶναι ἐν τῶν ὠραιότερων τῆς Ἑταιρίας. Αἱ γραμμαὶ, καὶ περ ἀμελῶς κεχαραγμέναι, εἶναι λεπτόταται καὶ αἱ στάσεις φυσικώταται καὶ ἐκφραστικώταται· πρὸ πάντων δὲ καλῶς ἀπεδόθησαν ἡ χάρις τῆς οἰνοχούσης γυναικὸς καὶ ἡ προθυμία τῆς κρατούσης τὸν ἀσκὸν, ἵνα πληρῶσθαι τὸν κενωθῆσόμενον κἀνθαρον. Καὶ ἐνταῦθα θεωρῶ καλὸν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἀτημελείας τοῦ ἡμετέρου ἀγγείου καὶ ἄλλων εὐρεθέντων ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ὅποια θεωροῦνται ὡς ἀττικά μὲν, ἀλλ' ἀμελῶς ἐξειργασμένα· διότι εἰς τὰ ἰταλικά ἀγγεῖα ἡ κακὴ ἐργασία προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ πραγματικῆς ἀγνοίας καὶ ἀδυναμίας, ἐν ᾧ ἐνταῦθα διαφαίνεται, ὅτι ἂν